

hmeljar

GLASILO HME LJARSKE
ZADRUGE zo.j. v ŽALCU

Studijska knjižnica
Na okopih 17
Celje

ŽALEC, JULIJ 1946

Leto I.

Štev. 8

Zavihajmo rokave

Bili so časi, ko so bili tako posamezniki, kakor tudi široke ljudske množice politično in gospodarsko tako nesamostojni, da so vedno čakali na ukaz od zgoraj in niso niti premišljevali o teh važnih rečeh. Kakor so se v srednjem veku zanašali zgolj na božjo pomoč, tako je bilo čuti v zadnjih desetletjih pri vseh potrebnih delih vedno isto pesem, češ, da bo že država napravila, saj zato jo imamo. Potrebe so bile velike, ta država, ki naj bi bila vsegamogočna, pa se je pokazala kot mačeha širokih ljudskih množic. Čeprav je bilo zanašanje nanjo jalovo, je vendar vse držalo roke križem in raje trpelo škodo, kakor da bi le z mazincem ganilo. Velika domovinska vojna in njej sledeča narodna osvoboditev pa sta prinesli v tem pogledu veliko izpremembo. Ljudstvo, ki je dotlej le prah požiralo za državnim vozom, se je povzpelo na kozla in samo zgrabilo vajeti v roke. Posledice tega so že danes tako očitne, da jih pač ne more nihče več tajiti.

Tudi našega kmeta, ta najpotrpežljivejši, a vendar največji del delovnega ljudstva, je zajel novi čas in ga politično dvignil tja, kamor spada: na položaj gospodarja. Tudi kar se kmetovanja tiče, je nesporen velik napredek. Vendar pa še daleč ni takšen, kakor bi naj bil in to prav lahko bil. Če pogledamo po vzrokih, vidimo, da je vse premalo povezanosti med praktikom-kmetom in teoretikom-strokovnjakom. Krivda zadene obe plati: kmeta, ki je nezaupljiv in za suhe nauke težko pridobljiv in kmetijskega strokovnjaka, ki se ga žal še vedno drži stara birokratska navlaka in strokovna domišljavost, ki prehaja dostikrat v napačno komandiranje kmeta. Oba pa morata vedeti zlato resnico, da kmetovanje ni znanost, kakor na primer računstvo, temveč temelji pretežno na izkustvu, ki mu mora biti znanost tolmač in varen vodnik.

Zadružniki hmeljarji so si naredili veliko nalogo, dvigniti kakovost in donos hmeljeve rastline. To potrebo zboljšanja v svrhu uspešnejšega tekmovanja na svetovnih tržiščih so občutili že dolgo časa, toda za pravo pot niso vedeli. Uprava zadruga pa je nele poiskala to pot, temveč se je zavzela, da pride čimprej do izvedbe. Najhitrejši način zboljšanja pridelka je odbira in to najboljših rastlin ali pozitivna selekcija ter trebljenje slabih: negativna selekcija. Ker zadruga sama nima obsežnih hmeljišč, ki bi ji bila za izvedbo selekcije potrebna, se obrača na vse zadružnike s pozivom na dejansko sodelovanje.

Sedaj, ko prehaja rastlina v cvet in so dela v hmeljiščih do obiranja — razen nujnega pršenja proti peronospori — končana, naj žrtvuje vsak hmeljar nekaj uric in pazno pregleda svoj nasad. Vse slabe, negoldingove rastline zaznamujte z beležem, da jih boste že pri obiranju izkopali, da ne boste jemali od njih sadik pri obrezovanju. Zlasti pri starih, že močno opešanih nasadih je takšno trebljenje nujno potrebno. Pa porečete, da je škoda teh rastlin, ker nekaj pridelka pa le še dajo. Ne veste, da ste pri tem prav podobni tistemu bedaku, ki je gradil iz kopriv plot, češ, za eno leto bo že. Hmelj bo pomenil v izvedbi enotnega državnega setvenega načrta zelo važno postojanko za naš okoliš. Zato je nujno potrebno, da čistimo naše stare hmeljnike. Tisto betvo malopridnega pridelka, ki ga boš imel eno ali dve leti manj, boš dobil prav obilno povrnjeno v boljšem donosu mladega, od te navlake očiščenega nasada. Sicer pa tudi, ko puliš osat v pšenici, poškoduješ nekaj rastlin, niti na misel ti pa ne pride, da bi zaradi tega pustil rasti plevel. Večina hmeljarjev bo, to smo prepričani, sledila temu nasvetu. Kdor bi pa iz malomarnosti ali trme ne izvedel te nujne operacije svojih nasadov, mu bo ljudska oblast prepovedala nadaljno hmeljarjenje in ga kot ljudskega škodljivca občutno kaznovala. Časi gospodarske samovoljnosti so izginili v nepovrat.

Mnogo resnično naprednih hmeljarjev pa je že temeljivo pometlo po svojih nasadih, zato naj ti opravijo drugo, važnejšo nalogo: odbiro najlepših rastlin ali pozitivno selekcijo. Najlepše, v rasti zenačene in istočasno vzcvetele rastline zaznamujte z beležem, da jih bo zadržna selekcijska komisija lahko našla in po svoje zaznamovala. Zakaj nalagamo ta posel samim hmeljarjem? Prvič zato, ker sami svoje nasade najbolj poznajo, drugič pa je to zanje najceneje izvedljiv način masovne selekcije, tretjič pa tako vršijo silno koristno delo za ljudsko skupnost. Selekcijaska komisija bo pa iz teh zaznamovancev izbrala za bodoči hmeljevi rod vredne plemenjake. Ni ga menda hmeljarja, ki bi ne hotel sodelovati pri tej plemeniti tekmi in bo v velik ponos tistemu, ki bo dal iz svojih nasadov najboljšega potomca.

Še eno nalogo damo vsem hmeljarjem: poročajte z drugimi o vsakem izrednem pojavu v nasadih, tako v dobrem kakor v slabem oziru. Kako so na primer Čehi prišli do svoje odlične sorte hmelja semšaka? Lani je minilo 90 let, ko je hmeljar Semš v svojem mladem nasadu opazil izredno rastlino, ki je imela ogromno kobil,

katere so kar v grozdih visele, da listja skoraj videti ni bilo. Ko je skoraj 14 dni prej dozorela, je dala kakovostno najboljše blago. Svoje opažanje je javil Semš svojemu društvu, ki je podvzelo potrebne mere, da se je iz te ene rastline vzgojila sorta, ki danes daleč prednjači pred vsemi drugimi na Češkem. Takšno sprevržbo rastline imenujemo s strokovnim imenom mutacijo in na-

stane sama po sebi iz nam le delno znanih vzrokov, tako da je za enkrat še ne moremo umetno izvajati in smo zato navezani na sodelovanje širokih ljudskih množic pri opazovanju rastlin. V stotisočih rastlin se vedno najde nek zelo majhen del mutacij in gre lov za njimi v naprednem kmetijstvu v vsaki panogi, zato tudi hmeljarji ne smemo stati ob strani.

Da bo zelen

Odveč bi bilo povdarjati važnost barve pridelka, ko vendar vsak hmeljar ve, da je gladko zelena barva eden glavnih činiteljev za doseg najvišje cene. Ko je pred dvajsetimi leti val peronospre zajel ves svet, ni trgovina gledala na nič drugega, kakor na barvo. V razgovoru s takšnim tujim kupcem, ki je iskal samo barvo, je dejal dovtipen hmeljar »Če bi vam borove češarke zeleno pobarval, bi jih tudi kupili za hmelj?« »Tudi, če so dobro pobarvani,« se je nasmehnil kupec.

Zavedajoč se važnosti zelenega pridelka, smo letos že dvakrat opozorili naše zadružnike, naj opršijo svoje nasade. Velika večina se je odzvala našemu opominu in opršila hmelj, da v kali zatre vsak poizkus pogubne bolezni, da se usidra v hmeljnikih, čakajoč ugodne prilike, da nam pokvari barvo pridelka. Nekaj pa je tudi nemarnih zadružnikov, ki niso poslušali naših opominov in niso pršili. Če površno pogledaš te hmeljnike, se res skoraj ne ločijo od opršenih. Pri malo natančnejši preizkavi pa vidimo, da so spodnji listi okuženi in je marsikateri list že izgubil srednjo listno krpo ali se pa ta še drži rjava zelenih sosedov. Kar je pri ljudeh kužni bacilonosec, to so pri hmelju ti porjavili listi: leglo boleznijo za napadeno rastlino, neškropljeni nasadi pa velika opasnost za vso okolico. In to ne samo za sosedščino, temveč tudi za oddaljene nasade, ker raznaša veter kliceblodilce, ki dosežejo komaj predstavljivo velikost 10 tisočink milimetra na desetine kilometrov daleč. Če bi prav vsi hmeljarji pravočasno opršili nasade, bi bil boj z boleznijo za časa cveta lahek. Zaradi nekaj nemarnih tovarišev pa je treba izvesti škropljenje v cvet pravočasno in prav temeljito.

Pravočasno se pravi, da je treba pršiti hmelj, ko je v polnem cvetu, da zabranimo s tanko prevleko bakrenega škropiva bolezenskim klicam naselitev na silno nežnih cvetnih brazdah, odkoder bi se zajedli v plodnice in pogнали, varno skriti pod kobulnimi lističi, iz tega podgobja trosonosce, ki bi odlagali klice na kobulne liste in nam porjavili pridelek. Če smo zamudili pravi čas za to škropitev, nam nič na svetu ne more več pripomoči do zelenega pridelka. V primeru deževnega vremena v času, ko prehaja cvet v kobule, je potrebno pršenje ponoviti, da se nam še zadnje tedne ne ugnezdijo klice v nastajajočih kobulah. Čim se pa kobule zaprejo, je vsako pršenje brez pomena, ker bolezenske klice tičijo izključno na spodnjih straneh kobulnih lističev. Pa poreče kdo, zakaj pa nemški hmeljarji pršijo nasade še tik pred obiranjem. Nemški hmelji namreč ostanejo še pri polni zrelosti namršeni in lahko pride bakreno obrambno sredstvo v kobule.

Temeljito je treba pršiti hmelj v cvet, smo povdarili. Pri tem pa moramo spet naglasiti, da oblikovanje rastlin več škodi kakor hasni in moramo zlasti pri motorkah paziti, da ne namerjamo curka naravnost na rastlino ali celo otepavamo z njim po rastlinah, kakor

ognjegasci pri požaru. Curek je treba vedno previdno voditi med rastlinami navpično v zrak, da leže megla obrambnega sredstva na cvetočo rastlino. V tem pogledu se še vedno mnogo greši in so med temi slabimi pršilci tudi mnogi odlični hmeljarji. Zlasti je treba ob tej priliki povdariti, da je treba pri obračanju prekiniti pršenje, ne pa oblivati na vso moč končnih rastlin. Zlasti je treba pri pršenju v kobule paziti, da ne otepavamo nežnih kobul z močnimi curki, ker moremo tako samo pokvariti barvo pridelka. Seveda bo takšen »gasilec« iskal vzrokov za svoj neuspeh v sredstvu. Še danes se najdejo hmeljarji, ki držijo le na galično brozgo in trde, da je bakreno apno manjvredno. Izkušnje po vsem svetu pa so pokazale prav nasprotno, da je treba za pripravo pravilne galične brozge mnogo pazljivosti, dočim se za 1% raztopino enostavno zmeša 1 kg bakrenega apna na 100 litrov prestane vode, ki ji dodamo še ½ kg galertola in škropivo je gotovo in s tem pri pravilnem pršenju zagotovljen uspeh. Pri galični brozgi pa moramo predvsem paziti, da vlivamo v razpuščeno apno galično raztopino, nikoli pa ne narobe in da vedno preizkusimo brozgo s fenoltaleinovim papirjem, ki pordeči, če ni brozga več kislja in torej ne more opariti rastline. Raztopina bakrenega apna se drži več dni, dočim moramo galično brozgo takoj porabiti, razen če smo dodali brozgi na 100 litrov še 100 g sladkorja ali 1 liter polnomastnega mleka.

Ne pršite v najhujši vročini, pazite na pravilno mešano škropivo in kar je zlasti za to zadnje pršenje nadvse važno, ne oblikujte rastlin s škropivom. Zapomnite se za vselej zlato pravilo: Od rastline ne sme nikoli kapati! Če se boste ravnali po naših nasvetih, boste prideli gladko zeleno blago, ki nam bo v ponos v svetu in bodo kupci nas iskali, ne mi za njimi letali.

Pomen gnojenja v obrokih

V življenju rastlin se redko ponavljajo obdobja, ko sprejem hrane in vode rase in pada in je njih dotok zelo živahen ali pa zmeren. Takšna mejnika sta dobi cveta in izoblikovanja ploda. V teh dobah je potreba po obeh snoveh največja ter more dovesti, če ji ne ustrezemo, do stalnih ali začasnih motenj v razvoju rastline. To so že davno pokazali poizkusi pri sladkorni pesi, pri hmelju pa je isto s poizkusi ugotovil češki rastlinar inž. Blattny, hmeljarjem dobro znan po svojih uspešnih proučavanjih peronospre in njenega preprečevanja.

Po dobi mirne, čeprav silne rasti v pomladi in v zgodnjem poletju hmeljska rastlina kar zadivja v rasti, ko se za časa cveta in kobuljenja silno poveča sprejem vode in hranilnih snovi. Če takrat rastlina ne najde zadostne zaloge teh nujnih prvin, je nastavek cvetja in kobul manjši. Kobul je manjši in so slabše kakovosti, kot

če ima rastlina dovolj raztopljenih hranilnih snovi na razpolago. Remy je dočkal, da usvaja posamezna hmeljska rastlina pred cvetom dnevno po 38 miligramov kalija, v dobi cveta in kobulenja pa kar po 191 miligramov dnevno.

Blatny je s poizkusi dokazal, da se bolje obnese gnojenje s kalijem v dveh obrokih — eno na pomlad, drugo pa tik pred cvetom. Razlika je znašala, kar se tiče množine obranih kobul, pri gnojenju v dveh obrokih v primeru z enim samim povprečno 95 kg na ha. Toda tudi kvaliteta je bila pri gnojenju v dveh obrokih znatno boljša. Človek bi mislil, da je iskati razloga za ta pojav v rem, da izperejo padavine pomladi natrošeni kalij v spodnje plasti, kjer ne more priti več do učinka. Toda tudi v sušnem poizkusnem letu 1928 se je povsem obnesel drugi obrok kalija in to na vseh zemljah od rdeče ilovice, črnice pa do izrazitih pečenic. Tu mora biti odločilna povsem druga okolnost. Hmeljarji že dolgo vedo, da takšen hmelj, ki požene zgodaj močne vrvi in nastavi obilno bohotnega listja, kaj rad pozneje razičara pri obiranju. Rajši imajo hmelj, ki skraja ne tvori toliko šavja in kjer je listje bolj skromno. Zato dajejo hmeljarji naglotpljiva dušična gnojila (čilski soliter) v dveh obrokih. Drugi, važnejši za časa cveta ali pa dajejo za prvi obrok težje topljiva dušična gnojila (žveplenokisli amonijak ali apneni dušik), za drugi — produkcijski — pa chilski soliter. Tako bi bilo treba tudi pri gnojenju s kalijem postopati. Če potrosimo to gnojilo v začetku razvoja hmeljske rastline, obstoji nevarnost, da porabi preobilno hranjena rastlina hranilne snovi za čezmerno rast ščavja (trt, listja in poganjkov) in nima teh snovi v dobi, ko bi jih najbolj potrebovala, da bi mogla izoblikovati kobule v obilni meri in kakovosti.

Toda nele v pogledu količine in kakovosti pridelka, temveč tudi v obrambi proti boleznim in škodljivcem se je pokazala izredna važnost gnojenja v obrokih, ki nudi rastlini stalno rezervo za boj proti njim, kar naj upoštevajo tudi naši hmeljarji.

Poročilo

o položaju na tujih tržiščih

Češka

Poročilo od 28. maja 1946. Stanje hmelja je dosedaj še vedno povoljno. Po nedavnem obilnem dežju v žateškem okolišu se je rastlina osvežila in pognala v rasti. Povprečno je dosegel hmelj že 2 metra višine in ga začenjajo obsipati. Združenje hmeljarjev pazi, da so hmeljniki obdelani, kakor je to predpisano. Pojavile so se kri-late uši in razni drugi škodljivci, ki jih je treba uničevati. Priprave za pršenje hmelja so v teku. Za to potrebni bencin je oskrbelo Združenje hmeljarjev. Odprema hmelja lanskega letnika dobro napreduje in je doseglja že 23.600 q.

Belgija

Zadnji dve leti evropske vojne je Nemčija prepovedala prodajo hmelja v Belgijo. Zaradi tega so bili pivovarnarji, ki so imeli zelo malo lastnega pridelka, v kritični situaciji, ko je končala vojna. Forsirali so cene belgijskemu hmelju na 30.000 Fr = 170 funtov = 34.000 din za 100 kg. Belgijska vlada je vkljub temu nakupila v USA 3.800 q, v ČSR 2.500 q in 5.000 q nemškega reparacijskega hmelja. Tako ga je bilo dovolj, toda začelo je primanjkovati slada. Trgovina se razvija počasi, pivovarnarji mirujejo in hmelj, ki ga imajo, zadostuje potre-

bam. Zaradi tega se sedaj gibljejo cene v Belgiji od 8.000 do 10.000 Fr = 40—56 funtov = 8.000—11.000 din za 100 kg v odnosu s kvaliteto, z malim povpraševanjem in je v rokah producentov okrog 1.000 q neprodanega hmelja.

Francija

Francoska letina je znašala okrog 10.000 q. Uvozilo se je 700q žateškega hmelja in 5.000 q nemškega reparacijskega hmelja. Imajo več kot dovolj hmelja za lastne potrebe, posebno, ker tudi primanjkuje slada. V Franciji je bilo kupljeno 1.000 q hmelja za angleške pivovarne. Francoski pivovarnarji bi želeli prodati še več hmelja, ker je površina hmeljskih nasadov letos večja in hmelj dobro kaže. Zaradi tega se tudi pričakujejo nižje cene za sledečo sezono.

Amerika

Pridelek je znašal okrog 285.000 bal à 90 kg. Uvedena je bila 30% omejitev pri varjenju piva, tako so sedaj pivovarnarji dobro založeni in cene padajo. Trgovci ne pričakujejo, da bodo letos cene višje kot so bile lani, če bo letnik 1946 normalen. Bojijo se, da bodo imeli težave pri prodaji celotnega pridelka. Del producentov je poskušal prodati letnik 1946 v naprej dol. 121 (din 6.050) za 100 kg, toda trgovci niso za sedaj preveč navdušeni za nakup. Razmere na ameriškem tržišču bodo imele velik vpliv na kontinentalne cene. Zadnje dni se govori tudi o suši v hmeljiščih, kar bi tudi moglo vplivati na letino.

Anglija

Anglija je uvedla 15% omejitev v produkciji piva. Zaradi tega pivovarnarji nimajo toliko skrbi glede svojih zalog hmelja. Vendar se bo v prihodnji sezoni uvozilo nekaj hmelja, ker niso zaloge popolnoma kompletirane.

Kaj nam povedo ta suha poročila? To, da je znašal pridelek nekvalitetnega hmelja v Ameriki dvakrat več kakor pred vojno, kar vsekakor znači, da je Amerika, med vojno odrezana od tujih tržišč, znatno povečala svoje nasade, ker je bila konjunktura zaradi splošne prosperitete (blagostanja) zelo dobra. Po drugi plati pa so se tudi cene temu domačemu hmelju podvojile, ker je pač kupna moč dolarja doma oslabela.

Položaj hmeljarstva v Angliji še vedno ni razčiščen, vse pa kaže, da so kakor med prejšnjo tudi med to vojno nasade znatno omejili, kar velja tudi za Belgijo.

Kar se tiče pridelovalk kvalitetnega hmelja Nemčije in Češke sta ti dve državi med vojno znatno reducirali nasade. Treba pa je vedno imeti na vidiku nadvse važno okolnost: pomanjkanje ječmena pa vsem svetu in v zvezi s tem znatne omejitve v proizvodnji piva, na drugi strani pa gladek konzum piva v letošnjem vročem letu.

Če uvažujemo vse te okolnosti, ki se danes težko doženejo in je treba dobiti podatke iz najrazličnejših zvez, lahko zaključimo eno: Nekvalitetnega hmelja bo zadosti na tržiščih, morda celo preveč, da bo izravnal tvorbo cen tudi žlahtnemu hmelju, ki bo zaradi zelo zmanjšane produkcije našel vedno odjemalce po primerni, za hmeljarje še vedno donosni ceni. Prenapeti upi v rožnate hmeljarske čase pa nikakor niso utemeljeni. Zato velja v polni meri naš stalni opomin hmeljarjem: Glejte pred vsem, da bo kakovost pridelka najboljša, ker le ta nam bo zajamčila ugodno prodajo.

Stanje hmelja v Sloveniji

Posledice lanske suše in pomanjkanje padavin v zimskih mesecih je navdajalo hmeljarje s skrbjo. Večje pa-

davine v zadnji tretjini maja in v juniju pa so spet založile hmelj z zadostno vlago. Stanje nasadov je danes napram lanskemu letu zadovoljivo. Rastlina je zdrava in brez škodljivcev ter je dosegla večinoma tri četrt, v mnogih primerih tudi vso višino drogov in nastavila sorazmerno lepe panoge. V redkih zgodaj rezanih nasadih že prehaja v cvet, dočim je velika večina pravočasno obrezanih nasadov v polni rasti, katero bi izdaten dež še precej pospešil. Tudi prvoletniki so se znatno opomogli. Vsaka cenitev pridelka pa je še preuranjena.

Hmeljarska predstavništva

Na izrecno željo večine hmeljarjev združnikov se bodo vršili po okolišu sestanki, na katerih se bodo uredila po krajevnih potrebah predstavništva hmeljarjev. V svrhu čimvečje povezave in olajšanja poslovanja med zadrugo in njenimi združniki se bodo namreč osnovali za posamezne predele tričlanski odbori, ki si jih bodo izvolili hmeljarji iz svoje srede.

Naloga teh hmeljarskih predstavništev bo:

1. Da vodijo nadzor o stanju hmeljišč in da obveščajo v primeru pojave raznih škodljivcev, bolezni, neum in drugih izrednih pojavov na hmelju t a k o j Hmeljarsko zadrugo.

2. Sprejemajo od zadruge navodila za postopanje v navedenih primerih in skrbe za izvrševanje danih navodil, oziroma, da ukrenejo po svoji najboljši uvidevnosti vse potrebno za prvo pomoč.

3. Rešujejo po možnosti v svojem delokrogu vse spore, ki bi se pojavili med združniki in jim pojasnjujejo resničen vsakokratni položaj.

4. Obveščajo zadrugo o vseh težnjah in potrebah združnikov, opozarjajo zadrugo na morebitne napake v njenem poslovanju in stavljajo predloge za izboljšanje.

5. Pomagajo in svetujejo združnikom pri popisovanju površin in drugem statističnem delu.

6. Zastopajo v skladu s poslovníkom trgovinskega odseka združnike dotičnega predela pri predaji in prevzemu hmelja.

7. Skrbijo za izvedbo selekcije hmelja, kar obširneje pojasnjujemo v posebnem članku.

Gornje dajemo hmeljarjem na znanje, da dobro premislijo in med seboj temeljito prerešeta vsa v poštev prihajajoča vprašanja in stavijo svoje predloge, zlasti pa, da še domenijo glede povezave posameznih naselij v ta predstavništva in označijo svoje kandidate. Le tako bo mogoče te važne sestanke naglo in hasno opraviti.

Važen sestanek

V nedeljo 7. julija ob 9. uri dopoldne ustanovimo v prostorih H M E L J A R N E na V r a n s k e m poslovalnico Hmeljarske zadruge z upravnim in nadzornim odborom. Ob tej priliki se pomenimo o hmeljarskih predstavništvih za ta predel.

Vabimo vse hmeljarje, ki težijo na vranski predel, predvsem iz Šentjurja, Ojstrške vasi, Pondorja, Prekope, Čepelj, Kaple, Jeronima, Vologe in drugod k polnoštevni udeležbi.

Za ostale predele pa naj javijo hmeljarji, kdaj in kje želijo te sestanke.

O čitateljih

Kljub temu, da smo v zadnji številki jasno zapisali, da se naj zglasijo združniki zaradi izplačila letnika 1945 naravnost v Savinjski posojilnici, se zatekajo tako posamezniki kakor cele vasi v združno pisarno po denar. Iz tega se vidi, kako površno čitajo nekateri svoje strokovno glasilo. Če se že za tako važno reč, kakor je denar, tako malo zanimajo, si lahko mislimo, kako je s čitanjem strokovnih člankov.

Naše glasilo izhaja v skromnem obsegu štirih strani enkrat na mesec in se ne sme dogajati, da bi ga čitatelj površno preletel, ko ga dobi v roke, temveč ga naj pazljivo večkrat prečita. Če čitam zanimivo knjigo, jo kaj radi čez tedne in celo leta spet vzamemo v roke in najdemo še vedno polno lepih mest v njej, ki smo jih pri prejšnjem čitanju prezrli, pa so vendar važna, da celo morejo dati povsem nov vtis o celotnem delu.

Tolikanj bolj velja to za strokovno glasilo, ki daje nasvete, kateri dostikrat odločajo o usodi vašega celoletnega truda v hmeljnikih. Celo učitelj se mora vedno znova učiti in ga ni hmeljarja, ki bi mogel trditi, da on že vse ve, kar je treba vedeti o hmeljarstvu. Vemo, da je med nami močen, starih hmeljarskih izkušenj dobro založen kader, zavedati se pa moramo, da neumorno delujoča kmetijska veda odkriva vedno nova, za hmeljarje življenjsko važna pota. Na drugi strani pa moramo vzgajati nove kadre mladih hmeljarjev, ki potrebujejo jasnih navodil za svojo težavno nalogo.

Zato se ne sme dogajati, da bi uporabljali hmeljarji svoje združno glasilo za podnet ali pa bi vanj zavijali prekajeno slanino za malo južino. List je treba shraniti za poznejša leta in za bodoče rodove. Bolhači, uši, peronospora, rdeči pajek in druge bolezni ter škodljivci se pojavljajo kakor nevšečni svetniki vsako leto v hmeljski pratiki. Nihče vendar ne bo čakal, kaj bo svetoval »Hmeljar« v prihodnji številki, temveč bo pogledal, kaj je dejal o tem vprašanju prejšnje leto. Prej ko namreč zgrabiš bolezen ali škodljivca, laže ga premagaš.

Na koncu leta bomo izdali kazalo za ves letnik, da more hmeljar hitro najti ustrezen članek in se poučiti iz njega. Če se bo javilo primerno število združnikov, bomo oskrbeli zanje tudi trpežne platnice, da se posamezne številke ne razcefrajo in porazgubijo. Hmeljarji, shranjujte vaše strokovno združno glasilo, ki vam bo kažipot in vodilo v vašem delu!

Prijava hmeljišč!

Ponovno smo pozvali hmeljarje, da prijavijo točno hmeljske nasade »Hmeljni komisiji za Slovenijo v Žalcu.« Temu pozivu so se odzvali samo res zavedni hmeljarji.

Precej hmeljarjev posebno onih, ki so kaj vneto služili okupatorja in ki ob vsaki priliki nergajo, še vedno ni poslalo zahtevanih prijav. Ker je rok za prijave že potekel, ponovno pozivamo vse zamudnike, da takoj pošljejo prijave.

Kdor bi se temu zadnjemu pozivu ne odzval, se bo na njegove stroške izvršil popis. Pri dodelitvi umetnih gnojil ne bo upoštevan, pač pa imenoma naveden v združnem glasilu »Hmeljar«, da ni izvršil svoje dolžnosti.